

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Монтана, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ ВЪЗЗИВНО-ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Аделина Троева

Членове: Елизабета Кралева
Таня Живкова

при участието на секретаря Петранка Ал. Петрова
като разгледа докладваното от Елизабета Кралева Въззивно гражданско дело
№ 20211600500228 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 23.04.2021 година постановено по гр.д№1702/2020 година по описа на Районен съд Монтана е признато за установено, че вземането на БТК ЕАД С към М. К. Г. и К. ОГН. Г. и двамата от гр.М за сумата от 71,19 лева не съществува и БТК е осъдена да им заплати сумата от 1000.00 лева представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди на техния наследодател и първоначален ищец О К Г. изразяващи се в невъзможност да комуникира чрез своите близки вследствие на неизпълнение от страна БТК ЕАД по договор за предоставяне на фиксирана услуга за телефонен номер xxxx, ведно със законната лихва върху тази сума считано от 18.11.2018 година, като над този размер до претендирания от 3500.00 лева искът е отхвърлен като неоснователен. Със същото решение са присъдени и направените в производство съдебни разноски от страните като на ищите е присъдена сумата от 43,70 лева, на ответника- 209,95 лева и на адв.М.К. на основание чл.38, ал.2 от ЗАдв. сумата от 288,18 лева.

По делото е постановено и Определение №260792/24.06.21 година с което е оставена без уважение молба подадена от адв.М.К. за изменение на решението в частта за разноските.

Така постановеното решение е обжалвано с въззивна жалба от БТК ЕАД С в частта, в която частично е уважен искът за присъждане на неимуществени вреди в полза на ищцовата страна в размер на 1000.00 лева. Изложени са доводи за неправилност и нарушение на материалния и процесуалния закон. Счита, че събраните по делото доказателства не установяват пряка причинно следствена връзка между противоправното поведение и причинената вреда. Моли съда да отмени решението в атакуваната му част и отхвърли исковата претенция като неоснователна, като се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 300.00 лева.

В срока по чл.263 от ГПК не е постъпил отговор на жалбата от възземаемите страни.

По делото е постъпила жалба от адв.М.К. за себе си и като повереник на К. ОГН. Г. против Решението от 23.04.2021 година по гр.д. №1702/2020 година в ЧАСТТА в която е отхвърлен предявения иск за обезщетение за неимуществени вреди над сумата от 1000 лева до претендирания размер от 3500 лева и в частта за разноските с изложени доводи за неправилност, необоснованост и допуснато нарушение на материалния закон. Твърди се, че решението противоречи на разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и определения размер на обезщетението на практика не е съразмерен с претърпяните вреди. Моли съда да отмени решението в атакуваната му част и уважи изцяло исковата претенция като се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 от Задв.

В срока по чл.263 от ГПК не е постъпил отговор на жалбата от възземаемата страна.

По делото е постъпила жалба от адв.М.К. за себе си и като повереник на К. ОГН. Г. срещу Определението от 24.06.2021 година по гр.д. №1702/2020 година с изложени доводи за неправилност и нарушение на материалния закон и неправилно определен максимум на предвиденото юрисконсултско възнаграждение по чл.37, ал.1 от ЗПП касаещ вида и количеството извършена работа. Моли съда да отмени атакувания акт и да уважи изцяло молбата за изменение на решението в частта за разноските.

Във въззивното производство не са събрани нови доказателства.

Окръжният съд, като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно и във връзка със становищата на страните, оплакванията в жалбата и въз основа на закона, намира следното:

Въззивните жалби са подадени от надлежни в производството страни в срока по чл.259,ал.1 ГПК и са процесуално допустими.

Пред първоинстанционния съд са предявени и разгледани обективно съединени искове-отрицателен установителен иск за признаване за установено спрямо ответното дружество, че ищецът не дължи сумата от 72,19 лв. по кредитна сметка № xxxxг., както и няма никакви други задължения към него, а също и ответникът да бъде осъден да заплати в полза на ищеца сумата от 3 500,00 лв., представляваща обезщетение за търпани от него неимуществени вреди вследствие на неизпълнение на договор за предоставяне на услуга, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 18.11.2018г. до окончателното изплащане. Претендират се и разноски.

Съдът е уважил изцяло отрицателния установителен иск и частично осъдителния като е определил обезщетението по справедливост в размер на 1000.00лева.МОС напълно споделя мотивите на първоинстанционния съд досежно определяне размера на присъденото обезщетение по следните съображения:

Установено е по делото, че ищецът е абонат на номерxxxxx на абонаментен план „xxxxxx“. Договорът е бил сключен преди години и поради архивиране от страна на външна фирма, БТК не разполагала с него.

Видно от писмените доказателства на 16.11.2018г. в 10:15:08ч. ищецът сигнализирал на номера на отдел „Обслужване на клиенти“-123 за проблем с услугата. Установена била кабелна повреда, която не може да бъде отстранена и възпрепятствала предоставянето на услугата по кабелна свързаност.

Техническият екип, посетил адреса е предложил на абоната гласовата телефонна услуга чрез цифрова платформа-ANO, но ищецът отказал да подпише декларация за смяна на технологията за предоставяне на услугата.

Установено е, че с наказателно постановление № xxxx/19.08.2019г. на Председателя на Комисия за регулиране на съобщенията на дружеството-

ответник било наложено наказание имуществена санкция в размер от 5 000,00 лв. за извършено административно нарушение по смисъла на чл. 335 от ЗЕС, във вр. с чл.4, ал.1, т.1 от Наредба № 6/13.03.2008г. за универсална услуга по ЗЕС, потвърдено с решение по а.н.д. № 1457/2019г. на МРС, оставено в сила с решение от 14.02.2020г. по к.а.н.д. № 640/2019г. на Административен съд-Монтана.По тази фактическа обстановка не се спори.Спорно е между страните дължи ли се обезщетение за неимуществени вреди и ако се дължи в какъв размер

Съгласно чл. 79, ал1. от ЗЗД:ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнението заедно с обезщетение за забавата или да иска обезщетение за неизпълнението“. Съгласно чл. 82 от ЗЗД: обезщетението обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото те са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при поражение на задължението. Но ако длъжникът е бил недобросъвестен, той отговаря за всички преки и непосредствени вреди“.

По делото не е спорно, че страните са били в облигационно правоотношение.

На следващо място, безспорно е установено от събраните по делото доказателства, а именно показанията на св.В Б П че ищецът често е изразявал възмущението и яда си от отказаната му кабелна свързаност за периода от 16.11.2018 г. до неговата смърт, като е изпитвал силен стрес, притеснения и безпокойство, предвид здравословното си състояние, не е могъл да осъществи връзка при спешна нужда със свои близки, да се обади на спешен телефон и т.н. при внезапно влошаване на неговото здравословно състояние.Това му е създавало значителен дискомфорт и притеснения, които по своето естество представляват неимуществени страдания - изразяващи се в невъзможност за комуникация с близки, стрес, дискомфорт, напрежение, яд, възмущение, липса на сигурност, както и неоснователно начисляване суми по договора и следва да бъдат обезщетени.

Ответното дружество жалбоподател в настоящето производство е неизправната страна по договора, и следва да компенсират тези вреди с оглед разпоредбата на чл.52 от ЗЗД по справедливост.Съдът намира, че първоинстанционния съд предвид продължителността и интензитета на

претърпените от ищеца неимуществени вреди, правилно и по справедливост е определил техния размер на 1000.00лева.В този си размер обезщетението компенсира претърпените неимуществени вреди.Ето защо и въззивната жалба на БТК и на М.К. и К.О. в тази им част са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Основателни са жалбите на адв.М.К. и повереника и К.О. досежно присъдените разноси в първоинстанционно производство.

С атакуваното решение първоинстанционния съд е присъдил разноси на ответника съобразно изхода на делото.Присъдена е сумата от 209.,95лева като е определен максимален размер на юрисконсултско възнаграждение от 300лева съобразно разпоредбата на чл.25 от Наредбата за заплащане на правна помощ.Съобразно този текст за процесуално представителство по граждански и административни дела е предвидено възнаграждение от 100 до 360лева за защита по дела с определен материален интерес.В случая защитата на ответника се изразява само в изготвяне на отговор на исковата молба, като негов представител не е присъствал в съдебно заседание.Ето защо на същия следва да се определи възнаграждение в размер на 200лева, което се редуцира с оглед изхода на делото в размер на 144.00лева което се заплати от ищите правоприемници. в тази част първоинстанционното решение следва да се отмени над този размер.

По отношение разноските на ищите МОС приема следното:Предявени са два обективно съединени иска.Първият с правно основание чл.124ал.1 от ГПК е уважен изцяло, а вторият с правно основание чл.79 от ЗЗД частично.Първоначално на ищецаът, а впоследствие и при осъществено правоприемство от неговия син е оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие по реда на чл.38,ал.1,т.3 от Закон за адвокатурата от адв.М.К. .В този случай с оглед разпоредбата на чл.38,ал.2 от ЗА адвокатът има право на адвокатско възнаграждение в размер не по нисък от предвидения в Наредбата по чл.36,ал.2 , което следва да се заплати от другата страна.

Съгласно чл. 2, ал. 5 Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимото възнаграждение за осъществено процесуално представителство по гражданско дело се определя съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно. Конкретният минимален размер на това възнаграждение следва да бъде

съобразен с разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от посочения подзаконов нормативен акт. По делото са предявени два обективно съединени иска – иск с правно основание чл.124ал.1 от ГПК с цена от 72,19лева и иск с правно основание чл.79 във вр. с чл.45 от ЗЗД за сумата 3500 обезщетение за неимуществени вреди.. Съобразно чл. 7, ал. 2, 1 от Наредбата възнаграждението без ДДС за първия иск е в размер на 300. 00лева , а възнаграждението за иска по чл.79 от ЗЗД съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата възлиза на сумата $475/300+7\%2500/$ и с оглед уважения размер процентно следва да се редцира на 137лева или за двата иска в първоинстанционното производство ответникът дължи адвокатско възнаграждение на адв.М.К. в размер на 437лева .

За настоящата инстанция с оглед изхода на делото жалбоподателят БТК ЕАД следва да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 137лева на адв.М.К

При този анализ нса доказателствата по делото МОС намира жалбата на БТК и на адв.М.К. за себе си и като повереник на К.О. досежно размера на обезщетението за неимуществени вреди са неоснователни и в тази част първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

Основателни са жалбите на адв.М.К. за себе си и ,като повереник на К.О. в частта за разносните досежно размера на разносните на ответника и размера на дължимото адвокатско възнаграждение и в тази част атакуваното решение и определение следва да бъдат отменени и по същество МОС да присъди разноски, така както са описани по-горе.

Съобразно изхода на делото жалбоподателят БТК дължи разноски за настоящата инстанция в размер на 50.00лева на другата страна.

Водим от гореизложеното МОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение 260155/23.04.2021година постановено по гр.д.№1702/2020година по описа на Районен съд гр.Берковица в **ЧАСТТА** в която БТК ЕАД гр.София е осъдена да заплати на адв.М.К. и повереника й К.О. сумата от 1000.00лева представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди на техния наследодател и първоначален

ищец О К Г. изразяващи се в невъзможност да комуникира чрез своите близки вследствие на неизпълнение от страна БТК ЕАД по договор за предоставяне на фиксирана услуга за телефонен номер xxxx ведно със законната лихва върху тази сума считано от 18.11.2018година, както и в ЧАСТТА, в която искът е отхвърлен над този размер до претендирания от 3500.00лева, както и в ЧАСТТА са присъдени разноски в размер на 43,70лева в полза на М.К. иК.О.. .

ОТМЕНЯ Решение№260155/23.04.2021година постановено по гр.д. №1702/2020година по описа на Районен съд гр.Берковица в **ЧАСТТА** за присъдените разноски на БТК ЕАД гр.С над сумата от 144.00лева до присъдените от 209.95лева деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение и в частта за присъдените разноски на адв.М. К. Г. на основание чл.38,ал.2 от Задвокатурата, както и **Определение№260792/24.06.2021година** и вместо което ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА БТК ЕАД С ЕИК 831642181 ГР.С да заплати на М. К. Г. И К. ОГН. Г. и двамата от гр.М със смет по делото адрес сумата от 50.00лева разноски за въззивна инстанция.

На основание чл.38,ал.2,т.3 от Задв. **ОСЪЖДА БТК ЕАД С ЕИК 831642181 ГР.С да заплати на М. К. Г. 437.00лева адвокатско възнаграждение за първата инстанция и 137.00лева адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.**

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____